

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ζ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Δηφθέντα ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 3/15 Ἰουλίου. — Τὸ ἑσπέρας μεγάλη δι-
 αδήλωσις εἰς Γαλλικὴν πρεσβείαν Κωνσταντινουπόλεως
 ὑπὸ Ἑλλήνων ζητωκραυγαζόντων. Ἑλληνικὸς κλῆρος
 ψάλλει δοξολογίαν ὑπὲρ εὐτυχίας καὶ μεγαλείου Γαλλι-
 κῆς Δημοκρατίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθμ. — Οἱ «Καιροὶ» πιστεύουσιν ὅτι
 ἡ Πύλη καλοῦσα ἀξιωματικούς Γερμανοὺς πράκτορας
 πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν μεταρρυθμίσεων αὐτῆς, ἐλ-
 πίζει ὅτι θέλει δυνηθῆ νὰ ἀποσπᾷ τὴν Γερμανίαν ἀπὸ
 τῆς Εὐρωπαϊκῆς συμπορίας.

ΑΘΗΝΑΙ, 4/16. — Ἐπιδοθείσης τῆς διακοινώσεως
 σήμερον ἐθνικὴ σημαία ἀνητήθη ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, οἱ
 κώδωνες ἀντηχοῦσι ψαλλομένης δοξολογίας, ἡ πόλις
 κατάφωτος καὶ σημαιοστόλιστος, πυροτεχνήματα, βεγ-
 γαλικά φῶτα, ζητωκραυγαί.

Τὸ ἐν Ἐρμούπολει νηπιαγωγεῖον τῶν ἀρρένων.

Ἡ ἰδρυσις τῆς νηπιαγωγίας ἐν Ἐρμούπολει ὀφείλε-
 ται κατὰ πρῶτον εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον κ. Γ. Κου-
 κουλᾶν, ὅστις, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καταγιόμενος
 εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μόρφωσις τοῦ νοῦ
 καὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ διάπλασις τοῦ ἡ-
 θους αὐτοῦ εἰς χρηστὸν καὶ ἐνάρετον πολίτην πρέπον
 εἶνε νὰ ἀρχῆται ἀπ' αὐτῆς τῆς νηπιακῆς ἡλικίας. Μετὰ
 τὸν κ. Κουκουλᾶν, ἡ σεμνὴ καὶ φιλόπονος διδάσκαλος
 κ. Ἐλένη Γλύνη, ταῖς προτροπαῖς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ
 νηπιαγωγείου τῶν ἀρρένων ὑπέκρινε, συνέστησεν ἐν τῇ
 πόλει ἡμῶν νηπιαγωγεῖον τῶν θηλέων, χάρις τῇ φιλο-
 τιμίᾳ καὶ τῇ προθύμῳ ἐπὶ πάντα τὰ καλά συνδρομῇ τοῦ
 Δήμου Ἐρμούπολιτῶν, τοῦ ἀφειδῶς δαπανῶντος εἰς πᾶν
 τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν
 τῶν μικρῶν συνδημοτῶν του. Ἄλλ' ἡ νηπιαγωγία, κα-
 τὰ μικρὸν προήγατο καὶ ἐτελειοποιεῖτο ἐν Ἀθήναις, εἰς
 τὸ ἐκπαιδευτήριον τῆς Ἀρσακείου Σχολῆς. Πόροι ἄφθο-
 νοὶ καὶ περισσοί, καθιστῶσι τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ
 τοῦ καθιδρύματος τούτου ῥαδίαν τὴν μεταγωγὴν καὶ
 τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκαίνισιν πάσης διδακτικῆς μεθόδου, ἐν
 ταῖς Εὐρωπαϊκοῖς διδακτηρίοις ἐφαρμοζομένην. Εἰς τὸ

ἐκπαιδευτήριον τοῦτο ὁ κ. Κουκουλᾶς ἐφρόντισε νὰ ἀ-
 ποστείλῃ μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, τὴν κ. Σμαράγ-
 δαν, ἥτις ἐν ἐπιμελείᾳ διαπεράνασα τὰς σπουδὰς αὐτῆς
 ἐν αὐτῷ καὶ ἀποφοιτήσασα, ἐρωδιάσθη διὰ πτυχίου δι-
 δασκαλίσσης οὐ μόνον περὶ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν
 ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν νηπιαγωγίαν δοκίμου. Εἰς τὴν μέθο-
 δον δὲ ταύτην τῆς νηπιαγωγίας ἠσκήθη ἐπὶ μῆνας ἕξ,
 δαπάναις τοῦ Δήμου Ἐρμούπολεως. Πρὸ τριῶν περίπου
 ἐτῶν ἡ κ. Σμαράγδα ἤρξατο τῶν διδασκαλικῶν τῆς κα-
 θηκόντων ἐν τῷ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰδίου πατρὸς ἰ-
 δρυμένῳ νηπιαγωγείῳ, καὶ τοὺς πρῶτους τῶν κόπων
 αὐτῆς καρποὺς τὸ κοινὸν μετ' ἐκπλήξεως εἶδε τὰ μά-
 λιστα εὐαρέστους ἀποδάντας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.
 Ἄλλ' οἱ μὴ ἰδόντες ὅποιαί τινες δῆθεν ἦσαν αἱ πρόδοι
 τοῦ νηπιαγωγείου τούτου, ὥστε νὰ προξενήσωσι τόσον
 καλὴν ἐντύπωσιν εἰς ἄνδρας λογίους, αὐτόπτας μάρ-
 τυρας γενομένους τῆς ἐπιδόσεως τῶν νηπίων, ἠπόρουν
 ἐπὶ τοῖς λεγομένοις καὶ γραφομένοις πρὸ ἔτους καὶ τὰ
 πολλὰ διηπίστουν εἰς ταῦτα. Διὰ δὲ τοῦτο ἀνέμενον
 τὴν τῶν ἐξετάσεων ἐπάνοδον, ὅπως προσέλθωσι καὶ
 πεισθῶσιν ἂν τὰ τότε λεγόμενα ἦσαν ὑπερβολαί τινες
 ἢ ἀλήθεια ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κυρουμένη. Ἴδου
 δὲ τὰ γενόμενα.

Ἡ πρώτη Ἰουλίου εἶχεν ὀρισθῆ πρὸς ἐξέτασιν τῶν
 νηπίων τούτων. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ σχολὴ ἐπληρώθη
 ὑπὸ πλήθους περιέργων κυρίων καὶ κυριῶν συνωθουμένων
 ἐν αὐτῇ, καὶ μόνον ὁ ἀμφιθιατρικὸς χώρος, ὁ τὰ νήπια
 περιλαμβάνων, ἦτο ἐλεύθερος. Ἐνενήκοντα ἕξ νήπια
 ἀπὸ τοῦ 4ου μέχρι τοῦ 7ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, λευ-
 χειμονοῦντα ἴσταντο ἐν στρατιωτικῷ παραστήματι ἐνθεν
 καὶ ἐνθεν τοῦ διδακτηρίου ἀνά στίχους δύο. Τοῦ σώμα-
 τος ἡ στάσις, τοῦ βλέμματος ἡ ταυτόχρονος κινήσις, ἐνε-
 ποίουν ἐκάστῳ εὐθὺς τὴν πεποιθησιν ὅτι οἱ μικροὶ αὐ-
 τοὶ Ἑλληνίσκοι ἦσαν ἔτοιμοι ὡς ἄνθρωπος εἰς εἰς πᾶ-
 σαν κίνησιν, εἰς πᾶν κέλευσμα τῆς διδασκαλίας των, εἰς
 πᾶσαν ἐρώτησιν. Εἶχον προκλητικὸν τὸ ἦθος, ἐκαμαρῶ-
 ναν διότι ἐκαμαρῶντο, συνησθάνοντο ὅτι οὐτε αὐτε ἐαυ-
 τούς οὔτε τὴν διδάξασαν αὐτοὺς θὰ ἐντροπιάσωσιν, εἶ-
 χον πεποιθησιν ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὰ τοὺς χειροκρο-
 τήσῃ πολλάκις ὁ θεώμενος κόσμος. Ἐδόθη τὸ σημεῖον
 τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων, καὶ πρῶτον προηγήθη ἡ
 προσευχὴ μετὰ ἁσμάτων ἐμμελῶς ἀδομένων. Ἐπειτα
 ἤρξαντο αἱ ἐλικοειδεῖς κινήσεις αὐτῶν διὰ συνδέσμου ἐν
 εἰδει δύο ἀλύσεων, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἑτέρου τῆς

χειρας ἐπιθεμένων καὶ διάφορα σχήματα κανονικὰ ἀποτελούντων, ὡσεὶ ἦσαν ἐν σῶμα ἄπαντες. Μετὰ ταῦτα μικρὸς παῖς ἀπήγγειλε ποίημα ὀρθοπεῶς, εὐθαρσῶς, καὶ μετὰ χειρονομιῶν, ἃς σπανίως βλέπει τις γινόμενας μετὰ τόσης χάριτος εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς σιγηνῆς ὑποκριτάς. Ἐπῆλθε βεβαίως κόπως εἰς τοὺς θεατὰς καὶ ὄλοι ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ἂν πρὸς ταῦταις τῶν σωμάτων ταῖς χάρισι καὶ ὁ νοῦς διεμορφώθη. Τοῦτο ἐνόησεν εὐθὺς ἡ νοήμων διδάσκαλος καὶ ἔσπευσε νὰ κάμῃ ἐναρξίν τῶν ἐξετάσεων τῆς τῶν νηπίων διανοίας. Ἀνάγνωσις ὀρθῆ καὶ κατανόησις οὐ μόνον τῶν σημασιῶν τῶν λέξεων ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς περιληπτικῆς ἱστορίας τοῦ κειμένου, (ἐπραγματεύετο δὲ τοῦτο τὰς τοῦ Ὀδυσσεὺς περιπλανήσεις) ὑπῆρξε τὸ πρῶτον μάθημα εἰς ὃ οἱ πρωτεύοντες τούτων ἐξητάσθησαν. Μετὰ τοῦτο ἠρωτήθησαν ἱστορικὰ τινα ἐκ τῆς παλαιᾶς διαθήκης, εἰς ἃ ἰδίαις λέξεσι καὶ ἄνευ σολικισμῶν ἀπεκρίνοντο, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἐνδοιασμοὺς ἢ παραλαλήματα. Εἶτα δὲ ἐξητάσθησαν φυσικὴν ἱστορίαν, ἰχθυογραφίαν, ἀριθμητικὴν καὶ γραφὴν ἐπὶ πίνακος, διὰ ἀραβικῶν μὲν χαρακτῆρων ἐπὶ τεμαχίων σάνιδος προσκεκολλημένων τοὺς ὑπαγορευομένους ἀριθμοὺς συντιθέντες, δι' ὁμοίων δὲ στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου τὰς ὑπαγορευόμενας λέξεις. Ἀλλὰ τὸ ἀψίκορον ἀκρατῆριον ἐβαρύνθη τὰ γράμματα, θέλει νὰ ἀκούσῃ ἐν τραγουδάκι. Τὰ νήπια ἔτοιμα τῷ εἶπον δέκα. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐπροξένησε κόρον, τὰ νήπια ἄρχονται νὰ ἀριθμῶσι τότε ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τῶν ἑκατῶν, καθ' ἑκάστην δεκάδα ἀριθμῶν μίαν ἰδιαιτέραν κίνησιν τῶν μελῶν τοῦ σώματος ποιούντα. Ἀλλὰ τοῦτο ἄπλετον ἐπήγαγε γέλωτα εἰς τοὺς θεατὰς, ὄρωντας τὰ μικρὰ αὐτὰ παιδιὰ ὡς ἄλλας μηχανὰς κινούμενα καὶ κίνησιν μεταβάλλοντα εἰς ἐκάστην ἀλλαγὴν δεκάδος ἀριθμῶν. Δείον νὰ μεταβληθῇ ὁ γέλως εἰς συγκίνησιν. Ἰδοὺ εἰς παῖς λεμβούχου, μείζον ἔχων πλάτος ἢ ὕψος, καλεῖται νὰ ἀπαγγείλῃ ἐν ποίημα. Εἶνε μόλις πενταέτης ἀλλ' ἔχει φωνὴν στένταρος. Τὸ ποίημά του εἶνε παράπονον μικροῦ, ὄρφανου πατρὸς καὶ μητρὸς, παραπονουμένου ὅτι οὔτε τροφήν, οὔτε ἔνδυμα, οὔτε κουλούρι, οὔτε αὐγὴν κόκκινον τῷ ἤτοίμασε διὰ τὸ Πάσχα κανεῖς, καὶ ζηλευόντος τὴν τύχην τῶν ὁμιλήκων, τῶν ἐν εὐτυχίαις. Αἱ χειρονομίαι, ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πρότινος ἀποθανούσης μητρὸς του γονυκλισία καὶ ἐπίκλησις συγκινοῦσι τοὺς θεατὰς καὶ τὰ δάκρυα οὐ μόνον ἐκ τῶν ὁμμάτων τῶν κυριῶν ἀλλὰ καὶ τῶν κυριῶν καταρρέουσιν ἄφθονα. Ἀλλ' ἡ συγκίνησις πρέπει νὰ παύσῃ. Ἰδοὺ οἱ μικροὶ παῖδες τρέπονται εἰς μυστικὰς συνδιαλέξεις ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς. Φυσικωτάτη παντομίμων παράστασις, νομίζει τις ὅτι βλέπει ἀνθρώπους ἐμβριθεῖς περὶ σπουδαίων ἀντικειμένων ἡρέμα συζητούντας. Κανεῖς δὲν ἐννοεῖ περὶ τίνος πρόκειται. Ὅτε ἐγείρεται μικρὸς παῖς καὶ τὴν μυστικὴν συνδιάλεξιν διακόπτων, ὁμιλεῖ ἀπὸ τῆς ἕδρας του περὶ τῶν χρεῶν τοῦ παιδὸς πρὸς τοὺς γονεῖς του κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους. Τὸν διακόπτει ἕτερος, ἀντικρούσας τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα. Ἐγείρεται τρίτος καὶ συμβουλεύει ἡσυχίαν διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν πρῶτον ἀγορευτὴν. Ἀλλ' ἐνῶ ὁμιλεῖ, ἄλλος τις τὸν προέστρεψε νὰ σιωπήσῃ καὶ νὰ μὴ κάμνῃ τὸν φιλόσοφον. Τέλος ἐπεραιώσε τὴν ὁμιλίαν του καὶ εἰς συμμαθητῆς του, προσελθὼν, τὸν ἐπαινεῖ ὡς ὄντα διακριτικὸν καὶ εὐγνώμονα παιδα, καὶ δωρεῖται αὐτῷ βιβλίον, αὐτος δὲ τὸ δῶρον λαμβάνων ἀσπάζεται τὴν χειρὰ του ἐν μέσῳ δυνατοῦ γέλωτος καὶ χειροκροτήσεων.

Ἐβαρύνθημεν γράφοντες, μηδὲ πολλοστὸν ταῖς ὕμων εἰδομεν περιγράψαντες. Ἀλλὰ καθήκον ἡμῶν ἐθεωρήσα-

μεν νὰ γράψωμεν τὰ ὀλίγα ταῦτα οὐχὶ τὴν διδάσκαλον ἐπαινούντες, διότι δὲν ἔχει χρεῖαν ἐπαινῶν ἢ ἀπειράκις ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ πολλὰκις ὑπὲρ τῶν μικρῶν μαθητῶν τῆς τὰς χειροκροτήσεις καὶ ἐπιδοκίμασίας τοῦ ἀκρατῆριου τῆς προκαλέσσα, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς μεθόδου τῆς νηπιαγωγίας συνηγορῶντες, καὶ ταύτην θεωροῦντες τὴν καλλίστην κρηπίδα καὶ βᾶσιν πρὸς ἀνάπτυξιν κανονικὴν τοῦ νοῦ καὶ πρὸς διάπλασιν τῆς καρδίας. Ὡς τοιαύτην δὲ, ἀναγκαίαν καὶ νὰ εἰσαγῆθῇ εἰς πᾶν δημοτ. Σχολεῖον, μεθ' ἣν νὰ ἐπῆται ἡ συνδιδασκτικὴ μέθοδος μετὰ σωμαστικῆς ἀνοργάνου, ἀλλὰ καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως ἄνευ ἀποστηθίσεων. Μεθ' ἣν ἡ μέση ἐκπαίδευσις μετ' ἐνοργάνου σωμαστικῆς, ἄνευ ἀποστηθίσεων καὶ αὐτῆ, πλὴν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν κατανόησιν τῶν Ἑλληνικῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων γραμματικῶν ὄρων, καὶ τούτων εὐλήπτως καὶ εὐσυνόπτως συνηρμοσμένων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπομένη τούτοις ἡ ἐπιστημονικὴ, ἡ ἡ τεχνουργία καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις, νὰ παρασκευάζῃ τὸν Ἕλληνα χρῆστον καὶ εὐσεβῆ πολίτην, τίμιον καὶ φιλότιμον ἄνδρα, γενναῖον πρόμαχον τῆς πατρίδος, εἰς πάντα πόνον καὶ πᾶσαν κακοπάθειαν ἡσυχμένον, ἀξίον τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος καὶ φερέγγυον τοῦ μέλλοντος ἐκτελεσῆν. Ἄλλως, ἂν τὰ μετὰ τὴν νηπιαγωγίαν καταλίπωσιν οἱ ἀρμόδιοι, ὅπως πρὸ ἡμῶν αἰῶνος, εἰς χειρας ἀδεξίους καὶ διανοίας μηδευρίαν ἄλλην ἰδέαν δυναμένης νὰ μεταδώσῃ τοῖς διδασκομένοις ἢ τὴν ἐν τοῖς βιβλίοις, καὶ ταύτην στρεβλὴν καὶ ἀκατανόητον, τότε καὶ αὐτὴ ἡ νηπιαγωγία εἶναι ματαία καὶ ἀνωφελής.

Κύριε Συτάκτα τῆς Παιδείας.

Καταχωρίσατε παρακαλῶ τὰ ὀλίγα ταῦτα:

Ἀπολυθεὶς τῆς ἐνταῦθα Ἱερατικῆς Σχολῆς, ἐνθα τετραετίαν ὄλην ἐφοίτων, ἔκρινα καλὸν νὰ ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ πλείστας ὄσας εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἀξιοσεβάστους ταύτης διδασκάλους, οἵτινες μετὰ ζήλου θερμοτάτου ἐδίδαξαν πάντας, οὔτε ἐν τῇ διδασκαλίᾳ χαριζόμενοι οὔτε ἐν ταῖς βαθμολογίαις.

Προσέτι ἐκφράζω ἀπείρους εὐχαριστίας τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἰδρύματος, ἥτις μετὰ προθυμίας εὐήρεστίθη πρὸ δύο ἔτων νὰ με τάξῃ ἐν τοῖς ὑποτρόφοις τοῦ Ναοῦ.

Διατελῶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ

Ἐδρῶμων ἑσσεῖ
ΙΩΑΝ. Θ. ΜΑΡΚΟΥΪΖΟΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Ἀύριον Κυριακὴν, 6 Ἰσταμένου, τελοῦμεν ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΥΤΣΟΔΟΝΤΗ.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ἵνα εὐαρεστούμενοι παρευρεθῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ἐρμούπολις, 3 Ἰουλίου 1880.

Τὰ τέκνα αὐτοῦ

ΚΩΝΣ. ΚΟΥΤΣΟΔΟΝΤΗΣ ΛΕΩΝ. ΚΟΥΤΣΟΔΟΝΤΗΣ
ΑΝΘΗ ΣΥΨΩΜΟΥ ΜΑΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΔΡΑΚΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΥΡΙΑΟΥ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεως ἡμῶν συνελθὼν σήμερον αὐθόρμητον ἐξέδοτο ψήφισμα, δι' οὗ ὁ ἄλλοτε τελεῖ δοξολογίαν διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἤδη ὀρθοθεσίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράζει τὰς εὐγνωμοσύνας τοῦ λαοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις, καὶ δαπάναις δημοτικαῖς πανηγυρίζει ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς διὰ τὴν ἔνωσιν τῶν δούλων Ἑλλήνων μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

— Διὰ δημοτικῆς διακρίσεως παροτρύνονται οἱ ἡμέτεροι συμπολίται, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸ κρίσιμον τῶν περιστασίων καὶ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν, νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἐθέλονται εἴτε εἰς τὴν χωροφυλακίαν, εἴτε εἰς τὰ εὐζωνικά τεύχη· γίνονται δὲ δεκτοὶ καὶ διὰ ἕν ἔτος· μόνον.

— Ἡ ἀ' Ἐφημερίς τοῦ Λαοῦ τὴν πρόνοιαν τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπικαλεῖται πρὸς περιστολὴν τῆς ἐπὶ τῶν παιδῶν ἐν σχολῆς ἐντερίτιδος. Ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἐξελήρωσε τὸ χρέος τῆς, ἱατροῦ καὶ φάρμακα διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπόρους κατὰ τοὺς παρῶντες, καὶ πρὸς τὸν καθαρισμὸν τῶν τακτικῶν καὶ ἑκτακτῶν τοιοῦτον διατάξασα, δι' ἃν θὰ δαπανηθῶσι χίλια δραχμαὶ πλέον τοῦ δέοντος. Ταῦτα εἶναι τὰ καθήκοντα τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἀλλ' αἱ ἐπιδημιαὶ ἐπὶ τῶν παιδῶν, συνίθεις οὕτως κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, ὑπῆρξαν ἐν ταύτῃ τῇ ἐποχῇ σφοδρότεροι. Ἐχομεν λοιπὸν καθήκον καὶ ἡμεῖς, ὡς δημοσιογράφοι, νὰ προτρέψωμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν νὰ μὴ περιμένωσι τὸν καθαρισμὸν παρὰ μόνης τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ νὰ καθαρίζωσι τοὺς οἴκους καὶ τὰ προαυτῶν, νὰ ἀερίζωσι καὶ καπνίζωσι τὰ δωμάτια αὐτῶν διὰ ἀλιφασιῶν, ἀφθόνων φρομένων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήσῳ, νὰ μὴ ἀφήνωσιν ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἥλιον τὰ τέκνα αὐτῶν, νὰ μὴ τρώγωσι μήτε αἱ μητέρες μήτε τὰ τέκνα τροφὰς ἐπιβλαβεῖς καὶ ἰδίως ὀπώρας σπονημέναις ἢ πέποναις καὶ τὰ παρόμοια, διότι διὰ ταῦτα ἐπιτείνουσι τὰ νοσήματα τῆς ἐντερίτιδος. Τέλος δὲ μετὰ τὸ δεῖπνόν των οἱ ἐργατικοὶ ἄνθρωποι νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὰ πλησιέστερα ὑψώματα νὰ ἀναπνέωσι καθαρὸν ἀέρα καὶ νὰ πράττωσιν ὅ,τι εἶνε δυνατόν νὰ προφυλάξῃ αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα των πάσης ἀρρομῆς πρὸς ἀρρωστίας καὶ εὐκολιότητος.

— Ὁ Ἱεροκῆρυξ Κυκλάδων κ. Ἄνθιμος Λιερός, μετέβη χθὲς εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἐκήρυξε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς φυλακισμένους. Καλὸν καὶ ψυχοφελές τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ Σ. Ἱεροκῆρυκος διὰ τὰ ἐγκαιροῦς ταῦτα δυστυχεῖς πλάσματα.

— Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν Σχολείων τοῦ ἡμετέρου Δήμου ἐν αἵς καὶ τῶν νηπίων θηλέων τῶν παρὰ τῆς κ. Ἐλένης Γλύνης διδασκομένων ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν 7, 8 9 καὶ 10 Ἰουλίου χάριν τῆς αὐριανῆς πανηγύρεως· ὅστε ἀνακριθεὶς εἶναι τὸ παρὰ τῆς ἀ' Ἐφημερίδος τοῦ Λαοῦ δημοσιευθὲν, ὅτι αἱ ἐξετάσεις τῶν νηπίων τῶν ὑπὸ τῆς κ. Γλύνης διδασκομένων ἐγένοντο ἤδη καὶ ἐπροξένησαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν.

— Αὐριον μόνον ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις ἐν τῷ ἰδιωτικῷ ἐκπαιδευτικῷ τῆς πόλεως ἡμῶν, τῷ διευθυνομένῳ παρὰ τῆς κ. Πολίτου.

— Ἀποβιώσει καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἰούνιον συνέβησαν 131 ἐν οἷς καὶ μεγάλης ἡλικίας ὡς ἐξῆς:

Ἄρρενα ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς ἕως 5 ἐτῶν: 10 ἐκ διαρροίας, 28 ἐξ ἐντερίτιδος, 27 ἐκ διαφόρων ἄλλων ἀσθενειῶν μεγάλης ἡλικίας, τὸ ὅλον 65.

Θήλεα ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς ἕως 5 ἐτῶν: 18 ἐκ διαρροίας, 21 ἐξ ἐντερίτιδος, 25 ἐκ διαφόρων ἀσθενειῶν εἰς ἡλικίαν μεγάλην καὶ 2 ἐκ διφθερίτιδος, τὸ ὅλον 131.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην οἱ Γεώργιος Χαριτζάρας καὶ Νικόλαος Γρυπάρης ἢ Χονδρός, διὰ λέμβου πλησιάσαντες τὸ ἐν τῷ λιμένι ὄρμου πλοῖον τοῦ Ἠλία Γ. Μανωλάκη ὑπεξήρουν ἐξ αὐτοῦ σκηνία καὶ ἄλλα εὐληπτα πράγματα. Ἀλλ' αἴφνης οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἀρπυσιθεῖντες καὶ κραυγάζοντες ἠνάγκασαν τοὺς κλεπταὶς νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀκτῆς προετρηθη ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ κλητῆρος ὅτι ἡ περιπολοῦσα λέμβος τοῦ ἀκταιώρου κατεδίωκε τὴν κλεπτοπόρον λέμβον, ἐξ ἧς ὁ μὲν ἐκπλήσας ἐξέφερετο κολυμβῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ συναλήφθη ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος, ἦτο δὲ οὗτος ὁ Χαριτζάρας, ὅστις ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, τὸν δὲ Γρυπάρην μετὰ τῆς λέμβου συνέλαβεν ἡ περίπολος τοῦ ἀκταιώρου καὶ ἐκράτησεν ἐν τῷ πλοίῳ, ἄχρις οὗ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. Ἐγράψαμεν πολλὰ ὅπως ἴδῃ ταῦτα ἡ συνάδελφος τῶν ἀνείων καὶ πεισθῆ ὅτι δὲν μένουσιν ἀτιμώρητοι οἱ κλέπται οὐδὲ ἄνευ ἐπιτηρήσεως ὁ λιμὴν ἡμῶν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πλοῖα.

— Πρώτην ἤδη φοράν ἐδημοσιεύθη μετὰ πάσης ἀκριβολογίας καὶ λογιστικῆς διατάξεως ἐκθεσις τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐλεῶν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ἡ κατὰ τὸ 1879 γενομένη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας αὐτῶν, περιλαμβάνουσα κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα συνεπτυγμένως καὶ ἐν λεπτομερείᾳ. Τὰ ἐκ τῶν ἐλεῶν ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς γρῶσια 1,241,613 καὶ 12/00 δι' ὧν συντηροῦνται πάντα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα ἀρρένων καὶ κορασίων, τὸ νοσοκομεῖον, γηροκομεῖον, πτωχὰ οἰκογένεια καὶ πτωχὰ κοράσια, περιλακισμένοι, καταβάλλονται φόροι ὑπὲρ ἀπόρων, καὶ ἄλλαι ὑπὲρ καταδικωμένων δούλων Ἑλλήνων συνδρομαί. Πέρισμα δὲ παρουσιάζεται κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1880 ἐκ γρῶσιων 306,492 καὶ 34/00.

— Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει, ἧτις τῷ 1879 ἐγένετο ἐν Σύνθη, πρωτεύουσῃ τῆς Αὐστρίας, τὸ βραβεῖον ἐπὶ τῶν κλειδοκυμβάλων ἔλαβε τὸ ἀγγλικὸν κατάστημα τῶν κ. κ. John Brinsmead et Sons. Τὸ κλειδοκύμβαλον τοῦ καταστήματος τούτου ὑπερέβη κατὰ τὴν τελειότητα ὅλα τὰ κλειδοκύμβαλα, ἅτινα οἱ κατασκευασταὶ Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Ἀμερικῆς εἶχον ἐκθέσει.

— Καθ' ἃ γράφει ἡ κατ' αὐτὰς ἀναβιώσασα ἀρχαία καὶ ἀξιόλογος ἐφημερίς «Αἰῶν», ἡ ἀπουσία τοῦ βασιλέως θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη ἤτοι μέχρι τέλους Αὐγούστου. Κατὰ τὸν «Αἰῶνα», ὁ βασιλεὺς ἀναχωρήσας ἐκ Βερολίνου τὸ τελευταῖον σάββατον, μετὰ μεσημβρίας, ἀρίετο εἰς Κοπεγχάγην, τὴν Κυριακὴν, 28 λέξαντος. Μεθ' ἡμέρας 15, ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ βασιλέως μεταβαίνει ἐκ Πετρούπολεως εἰς Κοπεγχάγην ἡ βασίλισσα Ὀλγα, ἐνθα θὰ διαμείνῃ μετὰ τοῦ βασιλέως, ἐπὶ 15 εἰς ἡμέρας. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαιδῶν θέλουσι μεταβῆ ἐπομένως εἰς Πετρούπολιν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μόσχαν· διότι ἡ βασίλισσα ἐπιθυμεῖ σφοδρῶς νὰ πικρευθῆ εἰς τὰ ἐγκαινία τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας, οὗ ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο, ἐν τῇ παλαιᾷ πρωτεύουσῃ τῆς Ρωσίας μετὰ τὸν κριμαϊκὸν πόλεμον καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτοῦ, ἐπερατώθη δὲ ἐσχάτως. Τὰ ἐγκαινία τελεσθῶσιν τὴν 15 Αὐγούστου ἑσπέρην τῆς κοιμῆσεως τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν τελεσὴν τῶν ἐγκαινίων, ἡ βασίλισσα οἰκογένεια, διὰ Βιέννης, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὸ δρομολόγιον τοῦτο, ὅπερ φαίνεται, ὡς ὁριστικόν, μέχρι τοῦδε, μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου ὁ βασιλεὺς θὰ ἦται ἐν Ἀθήναις.

Ὁ «Αἰὼν» ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι καλὸν εἶναι ἕνα τὸ δρομολόγιον τοῦ βασιλέως τροποποιηθῆ, ἐπειδὴ τὰ πράγματα ἐπὶ τοσοῦτον σπεύδουσιν, ὥστε ἀποβαίνει ἀναγκαῖα ἡ ταχεῖα ἐπάνοδος αὐτοῦ.

— Μετ' ὀλίγον συγκαλοῦνται οἱ κατὰ τὸν νέον νόμον στρατεύσιμοι τοῦ τρέχοντος ἔτους, οἱ ἄγοντες τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς «Νέας Ἰδέας» :

α' Ἡ 2/14 Ἰουλίου ἀνεκρῆθη ὑπὸ τῶν γαλλικῶν βουλῶν ὡς ἡμέρα ἐθνικῆς ἐορτῆς, ἐπὶ τῇ ἐκπορθήσει καὶ καταδρασίῃ τῆς Βασιλλικῆς τοῦ τάφου τούτου κυρίως τῶν ἐπὶ πολιτικοῖς ἐγκλήμασι καὶ τῆς διεσθαρμένης αὐλικῆς θεραπείας κατηγορουμένων. Ἡ καὶ παρ' ἡμῖν ἐορτασθεῖσα χθὲς ἐθνικὴ αὐτῆ τῶν Ἰάλλων ἐορτὴ εἶχε τὸ ἐπιβάλλον, τὸ θέλγον καὶ συγκινοῦν τὴν καρδίαν, ὑπο διαφόρων αἰσθημάτων ἐξογκουμένην. Αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν πέριξ λόφων, ὁ Πειραιεὺς, ἅπασα ἡ κυκλωτερὴ Φαληρικὴ ἀκτὴ ἦσαν φωταγωγημένα· πανταχόθεν δὲ ἐξικουνοῦτο πυροτεχνήματα καὶ ἰδίως ἐκ Φαλήρου ὅπου κατὰ τὰ προηγγελμένα ἐψάλη ἐν τῷ θεάτρῳ ἡ αἰμασσαλιώτις καὶ ὁ ἑλληνικὸς καὶ ἀγγλικὸς ἕμνος. Εἰς πολλὰς χιλιάδας ἤριθμοῦντο οἱ καταβρόντες ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον, πρὸ τοῦ ὁποίου ἐστάθμευον τὰ γαλλικὰ πλοῖα φωταγωγημένα.

— Πεντακοσίων χιλιάδων φράγων πίσωσιν ἐψήφισεν ἡ γαλλικὴ βουλὴ διὰ τὰς δαπάνας τῆς μεγάλης ἐορτῆς ἣν ἐτέλεσεν τὴν παρελθ. Τετάρτην ἡ Γαλλία.

— Κατ' αὐθεντικὰς εἰδήσεις, οἱ πρωθυπουργοὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἔδωκαν προφορικῶς πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων θετικὰς διαβεβαιώσεις, ὅτι ἡ ἀπόφασίς τῆς συνδιασκέψεως θὰ ἐκτελεσθῆ μετ' οὐ πολὺ. Ὁ Γλάδστον εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Λονδίνου τῇ 25/7, «ὅτι καὶ ἐν τῇ ὄλως ἀπιθάνῳ περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ἄλλαι δυνάμεις ἤθελον ὀκνήσει πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, μόνῃ ἡ Ἀγγλία θὰ ὑπελάμβανε καθήκον καὶ τιμὴν αὐτῆς νὰ ἐκβιάσῃ τὴν πρακτικὴν αὐτῆς ἐφαρμογήν». Τὰ αὐτὰ ὡς ἔγγιστα εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Φρεϋτινέ, ἐξάρας τὴν ἀναλλοίωτον τῆς Γαλλίας συμπάθειαν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα. Κατὰ τοὺς ἐπιστέλλοντας, εἶναι ὄλως ψευδὴς ἡ φήμη ὅτι ἡ Γαλλία, ἀποκρούει τὰς εἰσηγήσεις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως περὶ ἐνδεχομένων ἐκβιαστικῶν μέτρων. Ἡ Ἀγγλία οὐδεμίαν περὶ τούτου ἐποίησατο μέχρι τοῦδε ἰδιαιτέραν πρότασιν. Ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἡ Γερμανία, Αὐστρία καὶ Ἰταλία ἀποστέρουσι τὰ βιαστικὰ μέτρα, ὅπερ λίαν ἀπιθάνον, Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ῥωσία, ὡς προστατίδες τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσι καὶ ἰδιαιτέρον δικαίωμα ἐνεργοῦ ἐπεμβάσεως.

— Τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου λέγει ὅτι εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἐν Λονδίνῳ Ῥώσος πρεσβευτὴς Λεβανὼρ πρότεινε τῇ 2 Ἰουλίου τῷ κόμητι Γράμβιλ τὴν εἰς Θεσσαλίαν καὶ Ἡπειρον ἀποστολὴν 20,000 Ῥώσων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Πύλη ἤθελε ἀντιστῆ εἰς τὸ βούλευμα τῆς συνδιασκέψεως. Ὁ Γράμβιλ ἐδήλωσε τοῦτο πρὸς τοὺς πρέσβεις ὁ δὲ πρίγκηψ Χοενλόε μετέδωκε τὴν εἰδησιν ταύτην πρὸς τὸν Σαδουλάχ βέην. Μέχρι τοῦδε ἡ Ῥωσικὴ πρότασις δὲν ἀπερρίφθη, ἐνεποίησεν ὁμῶς εἰς τὴν Πύλην μεγίστην αἰτήσιν.

— Ἡ ἐν Καρόλῳ πεσοῦσα ἐσχάτως χάλαζα ἐπροξένησε πολλὰς ζημίας. Ἡ χάλαζα εἶχε μέγεθος ὡς τὸ τοῦ καρύου, ἦτο δὲ τοσοῦτον ἄφρονος, ὥστε οἱ ἀγροὶ ἐκαλύφθησαν εἰς ὕψος 30 καὶ πολλὰχοῦ 40 ὑπεκατοστομέτρων. Πολλὰ σπαρτά καταστράφησαν ὀλοτελῶς, ἐκατὸν δὲ πεντήκοντα πρόβατα ἐκτεθειμένα εὐρεθέντα ἐθανατώθησαν πάντα. Λέγεται πρὸς τούτους ὅτι ἔπεσε καὶ ἀερόλιθος ζυγίζων 6 ὀκάδας.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ΗΠΕΙΡΟΥ καὶ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

κατὰ τὸν

EMILE ISAMBERT

ΥΠΟ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ

Εὐρίσκονται παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖῳ Γρηγορίου Κανέλλου.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY
OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων

τούτέστι

Τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλ. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι εἰδοποιῶμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι :

Ἀνατέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας «**ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**», καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ε. ε. ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μετὰ τὰ σύνθηθ δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' αὐτῆς ἀπαίτησιν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθσομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Περαιτέρω πληροφορίαι δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ. Σῦρος τὴν 30 Ἰανουαρίου 1880.

Οἱ Πράκτορες

C. KLÖBE & Co.

Ἡ κατὰ τὸ Πανσίλυπον εὐρυχωροτάτη **ΟΙΚΙΑ** μετὰ τοῦ **ΚΗΠΟΥ** τῶν κληρονόμων Ματθαίου Μπαρμπίνου, ἐνθα ἦτο τῶς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον **ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ** ἀπὸ τὴν 11/23 Ἰουλίου ε. ε. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸν κ. Ἄντ. Καρδῶνην. Παρὰ τοῦ ἰδίου ἐνοικιάζονται καὶ τρεῖς ἐξοχικαὶ οἰκίαι, κείμεναι εἰς θεσίαν Ποσειδωνίας (Δελλαγράφτσια) πλησίον τῆς θαλάσσης.

Ὁ κ. Παναγιώτης Σάλτας ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης **ΚΑΘΕΚΛΑΣ** καὶ **ΠΟΛΥΦΟΡΟΝΑΣ** ἀρίστης κατασκευῆς καὶ πολὺ εὐθυσᾶς. Ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα πωλοῦνται **ΜΑΚΑΡΩΝΙΑ** Νεαπόλεως, ἐσχάτως κομιθέντα, ἀρίστης ποιότητος εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τοιούτων εἰδῶν ἄς διευθυνθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ Λεωτσάκου κατάστημά του, πλησίον τοῦ ζυθοπωλείου τοῦ κ. Δ. Μιχαήλ ἢ Καζαμία.

(Ἔπεται Παράρτημα δικαστικῶν).